

(המשך מעמוד 6)

פרה המרשימים של הנשיאהבן סול- לים את הדרך ליחסים חרשים בין גרמנים ויהודים — ואם כן, מה טיבם של יחסים אלה?

תאונת עבודה? במיקרה או שלא במיקרה, נערך בשבוע שעבר כר נוס מרעי בירושלים, בהשתתפות היסטוריונים גרמניים, מומחים לתקופת הנאצית, גם שם התווכחו ביניהם ישראלים וגרמנים על שאלות-יסוד.

האם הנאציזם היה כבחינת תאונת עבודה? אשר יכלה לקרות גם במקום אחר? האם ניתן להסביר את עלייתו לשלטון נסיכות אובייקטיבית? או שמא היה הנאציזם תוצאה מחויבת המציאות של האופי הגרמני בדורות האחרונים?

הגרמנים השמיעו בכינוס את הדרישה להיסטוריוזיה של הנאציזם — כלומר, לשילוב דיבריימי הרייך הנאצי בהיסטוריה הכללית של גרמניה. היו שראו בכך תהליך טיבעי ובראי. היו שראו בכך, לעומת זאת, נסיון לבטל את הייחוד של השואה, ושל המישטר הנאצי בכלל.

הממשלה

ההצגה צריכה להימשך

זה יכול לקרות רק בישראל: ראש הממשלה מאחל לשר החוץ שלו פומבית להיכשל בשליחותו בחו"ל

ראש הממשלה, יצחק שמיר, איחל לשר החוץ שלו להיכשל. אימרה זו היא סימדרר: מעבר ממשלת הליכוד-הלאומי ממעמד של בדיחה עגומה למעמד של פארסה. קשה להעלות על הדעת כי ג'ורג' שולץ, שרהחוק האמריקאי, ייצא לשליחות בחו"ל, כשהוא מלווה באי-חול-כישרון של הנשיא רונלד רגן. עוד יותר קשה לדמיין את אדוארד שווארנדרה, שרהחוק הסובייטי, כשהוא זוכה בכרכה דומה מפי מיכאל גורבאצ'וב.

הדבר פשוט לא יתכן. שרהחוק כזה היה פשוט מתפטר, או שהיה מודח על-ידי האיש העומד בראש הרשות המבצעת. לא בישראל. המישטר הפועל עתה בישראל — פועל ואינו מתפקד — הוא מיוחד במינו. איש אינו יכול לפטר איש, איש אינו יכול להתפטר. גם כאשר שני האנשים הבכירים בממשלה מייצגים דיעות שונות והפוכות, ואף מגדירים איש את פעולת רעהו כאסון

איך נכנס פיל לפולקסוואגן?

יכול ראש הממשלה להצו לקטול את שרהחוק שלו פומבית, בעודו נמצא על אדמה זרה בשליחות המדינה, אולם לשימרון פרס כל זה לא הפריע. להיפך, הדבר עוזר לו לשכנע את ראשי אירופה שעליהם לתמוך בו, כדי לאפשר לו לנצח בבחירות ולסלק את הליכוד מן השלטון.

זוהי המטרה האמיתית של שליחות פרס באירופה, ובעיקר בהשתתפות בכינוס האינטרנציונל הסוציאליסטי. בקשתו לכל ראשי הממשלה הסוציאליסטיים היא: עזרו לי להשיג הישג מרשים, שיאפשר לי לפרק את הממשי, ולהלכת לבחירות ולנצח.

ההישג המבוקש: תמיכה מאסיבית ברעיון הוועדה הבינלאומית, לפי גירסתו של פרס: כתור. מיסררה למשא ומתן ישיר, בהשתתפות פלסטינים שיאיינו מוזהים רישמית עם אש"ף. רוב מדינאי אירופה יודעים כי זה לא יצליח, וכי יש לשתף את אש"ף במשאומתן. הם גם אומרים זאת לפרס בשחות פרטיות. אך פומבית הם נותנים לפרס את כל התמיכה. הם אף מרבים לחרור על הניסוחים שלו מילה במילה, כפי שעשה ראש הממשלה הסוציאליסטי של ספרד, פליפה גונזאלס.

העיקר להיפטר מן הליכוד.

ישראלים בחו"ל

הבנק הגאה

מה בין לאומיות, דורם גאון ומאח?

לישראלים בחו"ל, בנק לאומי (והבנקים הישראלים האחרים) הוא אהאום בערבת הבנקים האחרים. הבנק הישראלי בחו"ל מקפיד לעטר את קידוחיו החיצוניים בשמו העברי של הבנק, כדוד לשמו הלועזי, כדי לסבר את עיני דם וכיסם של מאות אלפי הישראלים, העשויים להיות ניצודים ברשות של בנקים זרים גוויים.

בנק לאומי בניירודק הגדיל לעשות: הבנק, החולק עם הגמ"ל (בישר) פתח במיבצע לרכישת כיסם של רבבות הישראלים בניירודק. אלה, שנעלבו בקריאות התיעוד (גפולת גמושות) של יצחק רבין, או ממטרה עלבונות שמטיח בפניהם שרהקליטה (שבלעדי ישראלים חוזרים אין למיש רדו כל תעסוקה) — יכולים לתפח את הרגשות הלאומיים שלהם, לא רק כי מיסעדה ישראלית או בחופות החודרות של היורם גאון, אלא גם בכספות של הבנק, המכרז על עצמו: הבנק הגאה בלאומיות שלכם — במסע הפירסומת שבו פתח בתחנת הישירודק בעברית.

המסר: ישראלים בניירודק — בנק לאומי גא בלאומיות שלכם: תנו לו את כספכם, הוא יוכל להתגאות גם במארזנו.

חילוקידיעות בין ראשי הממשלה ושר החוץ אינם תופעה בלתי-רגילה, אף שהיא בוודאי בלתי-רצויה. אבל חילוקידיעות כאלה, כשהם מתעוררים במדינה מתוקנת, מתבררים מאחורי הקלעים, בחדריחדרים. רק בישראל

למדינה — הממשלה ממשכה להתקיים. ההצגה חייבת להימשך. להיפטר מן הליכוד. שרהחוק אמור לייצג את מדיניות ממשלתו בחו"ל, כשהוא יוצא לשליחות בחו"ל, הוא מייצג את ממשלתו וראשה.

האמריקאים טירכדו את מינויו של רפי איתן כיועץ לענייני ביטחון בקולומביה, ומנעו הקמת מיפעל של החברה שהוא עומד בראשה

רפי איתן אינו רצוי בקולומביה

רפי איתן

קולומביה, למעשה, בידי יועצים אמריקאיים שהחליטו לחסל את מגדלי וסוחרי הסמים במדינה זו. אלפי נחתים אמריקאיים פועלים בגלוי, בשיתוף-פעולה עם הצבא האמריקאי, מנסים להרוס את תשתית גידול הקוקאין. אילו היה איתן מנסה לפעול שם לפני ארבע שנים, ייתכן כי האמריקאים לא היו מצליחים לעשות דבר, אולם כיום קולומביה היא כמעט מושבה אמריקאית, ולא נותר לירוק בה ברחוב מבלי שבוירוינג יידעו על כך.

ברגע שנודע בווינגטון על ביקורו של איתן במקום ועל מינויו, דאגה יד מיסטריות לבטל מייד את מינויו כיועץ הנשיא. וכך בוטלה גם התוכנית להקמת מיפעל על-ידי כיל פרויקטים. כל עוד איתן הוא יור החברה, מחברת כימיקלים לישראל אישרו כי היתר תוכנית להקמת מיפעל בקולומביה, וכי היא הוכיחה נסה לאחרונה למקרה. מקור בחברת דיפנס אנטיטרור הדגישה כי החברה עוסקת רק ביינושאייעוץ טהורים, ובשום אופן לא בסחר נשק, וכי כל תזוזה שלה מאושרת וידועה לכל הרשויות בישראל. הוא הדגיש את המילים: כל הרושיוות. איתן התבקש להגיב, ולפי שעה לא באה תשובה מלישכתו.

טרור, שבבעלות גבי כהן, לשעבר ממקד הימ"מ, ואברהם רינות, לשעבר מנכ"ל חברת הביטוח אררט. החברה של השניים כבר נותנת שרותייעוץ לשתי מדינות בדרום אמריקה. מרו ובוליביה. ומתחילת 1986 השקיעה כספים ומאמצים לייצור קבלת חוזה עם ממשלת קולומביה. הם היו בטוחים כי ממשלת קולומביה תחתם עימם על חוזה, וכאן נכנס איתן למישחק.

מדוע חששו גורמים ישראלים ממעורבותו של איתן? איתן ידוע בעזרתו לחברים, והוא מודד עם יוסי לנגוצקי, לשעבר מנכ"ל סייס-מיקה חיפוש-נפט, ועם יצחק יפת וסבינועם אביב, שני אנשי-ביטחון לשעבר, השלושה הם בעלי חברה רשומה באמריקה לענייני-ביטחון. חון גורמים ישראלים חוששים, כי איתן עשוי — בגלל קישוריו בחו"ל — להמליץ על החברה של ידיו, דיו.

נציגים אחרים של התעשייה הצבאית ניסו לעניין את צבא קולומביה בהקטן בעיסקי-נשק למיניהם. אל המתעניינים האלה הצטרף גם רפאל איתן, היור הטרי של קונצור הכימיה כימיקלים לישראל, השולט בכל התעשיות הכימיות בארץ.

לקונצור זה יש חברת בת בשם כיל פרויקטים, העוסקת בייצור מכרות-ידע של המיפעלים הישראליים והקמת מיפעלים על-סמך ידע זה בחו"ל. איתן הגה רעיון, מיידע על מיפעל קולומביה במדינה זו לאיתן, הצורכת כימיקלים, תקים שם כיל פרויקטים מיפעל, שילמד את הקולומביים שיטות בהעשרת דשנים להקלאות.

בסוף 1986 היתה קולומביה מטרת-היעד של יועצי-הביטחון הישראליים. מיספר הארצות, המוכנות להעסיק יועצים ישראלים, אינו רב. בדרום ומרכז אמריקה, שבה השפעה השמאלית חזקה, קשה מאוד ליועצי-ביטחון ישראלים לחתום על חוזה. קרשי נוסף הוא הצינור הפיננסי הרעוע של ארצות אלה, שאינן ידועות כעומדות בלוח-השולמים. לכן משתדלים יועצי-הביטחון הישראליים לתפוס טרמפ על חוזה מיסטריות בין ישראל לארץ-היעד, ולנסות להשתלב בחוזה אלה. כך התשלום מוגן, וניתן תמיד לגבות כסף מתמורות הסחורות המוחלפות.

קולומביה היתה בשנת 1986 מטרות נוחה, מכיוון שישראל היתה מעוניינת לרכוש פחם במדינה זו. יצחק מודעי, שהיה שרה-אנרגיה, חתם בעשור על חוזה לקניית 80 אלף טון פחם לנסינג, והוסכם כי ישראל תמכור בתמורה לקולומביה ביה מוצרים אחרים. הבעיה היתה שהמישטר הרעוע שהגיע ארצה לא התאים לתקן, אולם הישראלים המשיכו לחפש מוצרים שניתן יהיה למכרם לקולומביה כתמורה לפחם.

נציגי התעשייה האווירית המיוצגים בדרום-אמריקה על-ידי מר-קוס כץ, ניסו למכור מטוסי ערבה. 10